

№ 75: ЇЖА ЗЕМНА І НЕБЕСНА

Тема номера: Їжа земна і небесна

РЕДАКЦІЯ VERBUM

15 КВІТНЯ 2020

Шановні читачі!

Добіг кінця Великий піст, і ми нарешті ввійшли у світлий великодній період. Цьогоріч радість від зустрічі з Воскреслим Ісусом дещо затьмарена неможливістю відсвяткувати так, як годиться: з пасхальною віглією, з причастям і, звісно, з освяченням кошиків.

Фото: Kamil Szumotalski

Мережа рясніє пропозиціями безконтактної доставки пасхальних наїдків. Християнські ресурси публікують інструкції з благословіння святкових страв у домашніх умовах. Тимчасом як духовний вимір Великодня перейшов у суто нематеріальну сферу (замість сповіді священників – домашня молитва, замість живої участі в Літургії – трансляції), підготовка святкового столу залишилася такою, як завжди. Це стає великою спокусою та випробуванням віри: як, прагнучи зробити день Пасхи щонайсвятковішим бодай удома, не відсунути на другий план поживу духовну, яка, попри складнощі й обмеження, мусить залишатися головною? Саме тому темою нового випуску «Вербуму» ми вирішили зробити їжу – як земну, так і небесну.

Отець Петро Балог ОР говорить про їжу на сторінках Святого Письма. Без харчування не може бути самого життя, і голодній людині вкрай непросто міркувати про духовні цінності та повноцінно спілкуватися з Богом. Тому численні біблійні фрагменти стосуються саме їжі – як у метафоричному, так і в цілковито прямому сенсі.

Анастасія Рябчук, покликаючись на чудо насичення народу п'ятьма хлібинами, розмірковує про нерозривний зв'язок хліба небесного, яким є сам Христос, і хліба земного. У взаєминах зі світом, як дочасним, так і трансцендентним, людина спирається на чуття, тож неможливо осягнути містичну повноту Божого об'явлення без його проявів у матеріальному світі.

Антон Герасименко розповідає про розмаїття середньовічної кухні, залежне як від місцевості й сезону, так і від соціального стану. Тодішній розподіл їжі на «багату» й «бідну» стає ще цікавіший і незвичніший, якщо порівняти його із сучасними споживчими звичаями.

Ольга Герасименко пише про святих, до яких варто звертатися, аби їжа, якою ми тішимо себе і близьких, була не лише гідно приготована, а й спожита зі вдячністю Богові за все, що є на наших столах.

Соломія Щур придивляється до солодошів як до чуттєвої машини часу і до передсмаку раю. Відмова від маленьких радощів штибу плитки шоколаду може не лише стати початком духовних звершень, а й навчити більше цінувати ці радощі, коли ми їх зрештою отримуємо; а от переступ навіть у дрібниці здатний штовхнути на шлях великого духовного занедбання.